

Amsterdams verhaal.

Anton Koolhaas/Tussen kerst en oud & nieuw.

In mijn Amsterdamse jaren woonde ik naast Anton Koolhaas, de schrijver van dierenromans en de recensent van dansvoorstellingen in Vrij Nederland.

Ik was nieuwsgierig naar de schrijver, maar wanneer ik hem op straat aansprak was hij daar niet op gesteld.

Zijn vrouw mocht mij wel. Bij zijn vrouw belde ik wel eens aan voor een praatje.

Alleen tussen kerst en oud & nieuw niet. Tussen kerst en oud & nieuw hing er bij Koolhaas een kaartje voor de deur. 'Niet bellen! Niet thuis tot januari'

In het nieuwe jaar vroeg ik mevrouw Koolhaas hoe ze het had gehad op vakantie.

'We waren er wel', zei ze, 'maar we hielden de deur dicht! Mijn man schrijft tussen kerst en oud & nieuw zijn nieuwe boek. De rest van het jaar bedenkt hij het. Hij legt het vast in zijn hoofd, met zinnen, komma's, punten en al.

De laatste week van het jaar sluit hij zich op en gaat hij er voor zitten. Hij schrijft op een typemachine en doet hansaplast-pleisters over zijn vingers, omdat hij anders door het urenlange typen wondjes aan die vingers krijgt.

Hij heeft het boek het hele jaar in zijn hoofd, tussen kerst en oud & nieuw komt het eruit. Er zit geen fout in. Er is geen eer aan te behalen, zegt de corrector van de uitgeverij!'